

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas artikli 5 lõike 3 punkti k tuleb tõlgendada nii, et selles sättes sisalduv mõiste „paroodia” on liidu õiguse autonoomne mõiste.
2. Direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 3 punkti k tuleb tõlgendada nii, et paroodia põhitunnused on esiteks seostumine olemasoleva teosega, sisaldades samas märgatavaid erinevusi sellest teosest, ja teiseks nalja või pilke väljendamine. Selle sätte tähenduses mõiste „paroodia” suhtes ei kehti tingimused, mille kohaselt peaks paroodial olema omaenda algupärane laad peale selle, et see sisaldab märgatavaid erinevusi parodeeritavast originaalteosest, seda peaks olema võimalik mõistlikult omistada mõnele teisele isikule kui originaalteose autor, see peaks puudutama originaalteost ennast või sisaldama viidet parodeeritud teose allikale.

Samas peab direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 3 punktis k paroodia jaoks ette nähtud erandi kohaldamine konkreetsetes olukorras tagama õige tasakaalu ühelt poolt direktiivi artiklites 2 ja 3 nimetatud isikute huvide ja õiguste ning teiselt poolt kaitstud teose kasutaja väljendusvabaduse vahel, mis tuleneb paroodia erandist artikli 5 lõike 3 punkti k tähenduses.

Eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne on põhikohtuasja kõiki asjaolusid arvesse võttes hinnata, kas eeldusel, et põhikohtuasjas käsitletav joonistus vastab paroodia põhitunnustele, tagab direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 3 punktis k paroodia jaoks ette nähtud erandi kohaldamine õige tasakaalu.

⁽¹⁾ ELT C 189, 29.6.2013.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 11. novembri 2014. aasta otsus (Sozialgericht Leipzigi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Elisabeta Dano, Florin Dano versus Jobcenter Leipzig

(Kohtuasi C-333/13) ⁽¹⁾

(Isikute vaba liikumine — Liidu kodakondsus — Võrdne kohtlemine — Majanduslikult mitteaktiivsed liikmesriigi kodanikud, kes elavad teise liikmesriigi territooriumil — Neile isikutele määruse (EÜ) nr 883/2004 alusel mitteosamakseliste rahaliste erihüvitiste maksmise välistamine — Direktiiv 2004/38/EÜ — Üle kolmekuuline elamisõigus — Artikli 7 lõike 1 punkt b ja artikkel 24 — Piisavate vahendite tingimus)

(2015/C 016/05)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sozialgericht Leipzig

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Elisabeta Dano, Florin Dano

Vastustaja: Jobcenter Leipzig

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrust (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta, mida on muudetud komisjoni 9. detsembri 2010. aasta määrusega (EL) nr 1244/2010, tuleb tõlgendada nii, et „mitteosamakselised rahalised erihüvitised” määruse nr 883/2004 artikli 3 lõike 3 ja artikli 70 tähenduses kuuluvad määruse artikli 4 kohaldamisalasse.

2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ, artikli 24 lõiget 1 koostöötades direktiivi artikli 7 lõike 1 punktiga b ja määruse nr 883/2004 artikliga 4 (muudetud määrusega nr 1244/2010) tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt arvatakse teatavate määruse nr 883/2004 artikli 70 lõike 2 tähenduses „mitteosamakseliste rahaliste erihüvitiste” saajate hulga välja teiste liikmesriikide kodanikud, kuigi neid hüvitisi makstakse samasuguses olukorras olevatele vastuvõtva liikmesriigi kodanikele, kui neil teiste liikmesriikide kodanikel ei ole vastuvõtvast liikmesriigis elamise õigust direktiivi 2004/38 alusel.
3. Euroopa Liidu Kohus ei ole neljandale küsimusele pädev vastama.

⁽¹⁾ ELT C 226, 3.8.2013.

**Euroopa Kohtu (esimene koda) 5. novembri 2014. aasta otsus (Anotato Dikastirio Kyprou
eelotsusetaotlus – Küpros) – Cypra Ltd versus Kypriaki Dimokratia**

(Kohtuasi C-402/13) ⁽¹⁾

**(Eelotsusetaotlus — Põllumajandus — Loomatervishoid — Määrus (EÜ) nr 854/2004 — Inimtoiduks
ettenähtud loomsed saadused — Ametlik kontrollimine — Riikliku veterinaararsti määramine —
Loomade tapmine)**

(2015/C 016/06)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Anotato Dikastirio Kyprou

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Cypra Ltd

Kostja: Kypriaki Dimokratia

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 854/2004, millega kehtestatakse erieeskirjad inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste ametlikuks kontrollimiseks (muudetud nõukogu 20. novembri 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 1791/2006) sätteid tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole põhimõtteliselt vastuolus, kui loomade tapmise üle kontrolli teostava riikliku veterinaararsti nimetamisel määrab pädev asutus kindlaks loomade tapmise aja ja keeldub saatmast niisugust veterinaararsti tapamaja määratud päevadeks ja kellaaegadeks, välja arvatud kui objektiivsest põhjusest tulenevalt on vaja, et tapmised leiaksid aset sellel päeval, mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

⁽¹⁾ ELT C 274, 21.9.2013.